'सुवीर्य्यं' शोभनसामर्थ्यञ्च 'ददातु' प्रयच्छतु। 'नाभिं' नहनम्, दारिद्र्यादिबन्धनम्; 'अस्मे विष्यतु' अस्मत्तः शिथिलयतु॥

अथ हविषो याज्यामाह। "यो राय ईशे शतदाय उक्थ्यः। यः पशूनाꣳ रक्षिता विष्ठितानाम्। प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्य [४]। सहस्रधामा जुषताꣳ हविर्नः" इति। 'यः' प्रजापतिः, 'शतदायः' शतसङ्ख्याकधनप्रदः, 'उक्थ्यः' स्तुत्यः सन्, 'राय ईशे' धनस्येश्वरो भवति। 'यः', च प्रजापतिः, 'विष्ठितानां' विविधमवस्थितानां, गोमहिषादीनां 'पशूनां', 'रक्षिता', वर्त्तते, स 'प्रजापतिः', 'ऋतस्य' यज्ञस्य, 'प्रथमजाः' प्रथममुत्पादकः, 'सहस्रधामा' सहस्रसङ्ख्याकस्थानयुक्तः सन्, 'नः' अस्मदीयं, 'हविः', 'जुषताम्'॥

अथ सोमापौष्णं चैतमालभेत पशुकाम इत्यस्य पशोः सूक्ते वपासम्बन्धियाज्यापुरोऽनुवाक्ययोः प्रतीके दर्शयति। "सोमापूषणेमौ देवौ" इति। सोमापूषा जननेति पुरोऽनुवाक्या। इमौ देवौ जायमानौ जुषन्तेति याज्या। एतच्चोभयमग्नाविष्णू महितद्वां महित्वमित्यत्र व्याख्यातम्॥

अथ तत्रैवपुरोडाशस्य पुरोऽनुवाक्यामाह। "सोमापूषणा रजसो विमानम्। सप्तचक्रꣳ रथमविश्वमिन्वम्। विषूवृतं मनसा युज्यमानम्। तं जिन्वथो वृषणा पञ्चरश्मिम्" इति। हे 'सोमापूषणौ', 'वृषणा' कामवर्षकौ, 'तं,' रथं 'जिन्वथः' प्रीणयथः, आरोहणेनालङ्कुरुत इत्यर्थः। कीदृशं रथं, 'रजसः' रञ्जनात्मकस्य गमनस्य, 'विमानं' निर्म्मातारं, 'सप्तचक्रं' सप्तसङ्खा-